

[Bay.]

Derfor har jeg skiftet så totalt mening i dette spørgsmål.

Det, jeg nu beder om, er ikke, at dette tings medlemmer bevarende den anseelse, man påberåber sig hos det danske folk, skal nægte at udlevere hr. Glistrup til retsforfølgelse. Det er ikke det, jeg beder om. Nej, jeg beder om, at man udsætter sagen og anmoder anklagemyndigheden om at komme med et skrift, der nogenlunde kan sandsynliggøre, at hr. Glistrup har overtrådt danske love. Lad dem være så tynde, lad dem være så elendige, lad dem være så sølle, som de er, men bevis først, at han har overtrådt dem, eller gør det sandsynligt, at han har gjort det. Og kom så igen; så kan I nok få mig til at stemme for ophævelse af immuniteten, men heller ikke før.

Til sidst melder sig spørgsmålet: hvorfor? Når alle i dette land ved, at man har 4.151 skattefrie millionærer, hvorfor anklager man så kun den ene, der kom frit frem i lyset og sagde: så tåbelig ser situationen ud i dette land? Hvorfor prøver man ikke 3 af de andre? All right, det har kostet 5 mill. kr. at nå til det punkt, hvor vi står i dag; det havde kostet 15 mill. kr., det havde måske kostet 20 mill. kr., hvis man havde taget 3 andre med. Jeg kan godt forstå, at man ikke tager alle 4.000 med, for det har Danmark ikke råd til, men tag 3 af dem. Tag én af de 183 skattefrie godsejere, vi har i dette land halvandet år efter, at vi er kommet ind i EF. Tag én af dem og undersøg deres forhold og bevis, at de er ærlige, og at det ikke er politisk forfølgelse, grov og plump som den er. Anklag mig for injurier imod danske retsmyndigheder; jeg skal stemme for ophævelsen af min immunitet.

Nøhr Frandsen (FP):

Jeg vil gerne, så indtrængende jeg kan, anmode justitsministeren om at tage sin afgørelse i denne sag op til fornyet overvejelse. Begrundelsen er denne, at over det ganske land sidder i tusindvis af lyttere og

seere, der har det ønske, at hr. Glistrups arbejdskraft skal anvendes til fornuftigt og konstruktivt arbejde og ikke til goldt og uproduktivt arbejde i en retssag.

Vi ved jo alle, at statsministeren har lovet den danske befolkning, at indkomstskatterne skal nedsættes med 10 mia kr. fra 1. januar 1975. Det er det første spæde skridt i den rigtige retning, men vi må vel være realistiske og se i øjnene, at vi skal leve med indkomstskatterne i endnu nogle år. Det gælder derfor om, at alle gode kræfter forenes om, at vore skattelove bliver så retfærdige som overhovedet muligt. Siden hr. Glistrup trådte frem på fjernsynsskærmen i januar 1971, har vi haft en RKV-regering, en socialdemokratisk regering og nu en venstre-regering, og indtil dette øjeblik er der lovmæssigt intet foretaget for at standse de urimeligheder, der findes i vor skattelovgivning. Jeg vil derfor opfordre finansministeren til at samle alle gode kræfter på skattelovgivningens område. Glem for en stund alt, hvad der hedder taktik. Øs af den viden og ekspertise, som hr. Glistrup er i besiddelse af og få lavet nogle love, der kan hjælpe med til, at den danske befolkning igen får fuld tillid til og respekt for det arbejde, der udføres her i dette ting.

Jeg har den allerstørste respekt for den danske vælgerbefolkning, og jeg vil garantere for, at de partier og politikere, der vil medvirke til, at der atter skabes arbejdsglæde i Danmark, således at dette kan bidrage til, at vi igen får styr på landets økonomi, vil få deres gode og rigelige belønning den dag, der igen kaldes til valg, for det eneste, der med stor sikkerhed kan siges, er jo, at der om kortere eller længere tid igen vil blive kaldt til valgurnerne.

Jeg vil derfor til slut appellere til hvert enkelt medlem af dette ting om at overveje det ansvar, man påtager sig ved at stække hr. Glistrups dynamiske arbejdskraft. Jeg håber inderligt, at den nytænkning, som hr. Glistrup har skabt, må have lov til at udfolde sig frit til glæde for ethvert ansvarsbevidst medlem af familien Danmark.